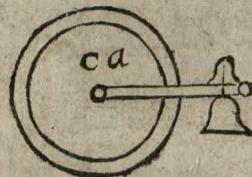

difficilior. Habet ergo propriam solum gravitatem & motum occultum. Cæterum est tertium, genus medium, cum idem pondus appensum est, velut f quod dico esse maius & minus occultum quam si iaceret in plano. quoniam sicut tuber & cavitas in qua

jacet simul tempore sunt, natura tamen tuber est prius cavitate, ita pondus appensum prius est, contrà nixum vinculi natura & quo ad immodo tempore, semper enim grauat, & illud semper resistit supra illius gravitatem: Sed pondus quod est in plano occultum omnino habet actionem bifariamque distinguitur a pondere suspenso: Primum quod pondus quod quiescit & contra intendi principium simul non solum sunt tempore sed etiam natura. Sed in appenso, ut dixi, pondus prius grauat quam vinculum contraritatur. Secundò, quia pondus in plano non inchoat motum sed pendens inchoat, ideo quod est in plano habet prorsus occultum, quod pendet non: & si sit lignum eiusdem molis & duritiae cui appensum sit f & cui insidet, magis atteretur id cui appenditur, & priusquam cui insidet. Cæte-

rūm quod ad gravitatem attinet æqualia sunt, nam aer in utroque pellit deorsum, ac magis quod quiescit in plano: solum enim planum resistit, in pendulo onere etiam aer suppositus, quo fit ut quod pendet, minus graue sit. Sed æqualia videntur.

Propositio centesima nonagesima quarta.

Proportionem ponderis longioris in medio susensi ad breuier illi æquale & in medio supensem declarare.

Quæst. 27.

Hanc generaliter proposuit Aristoteles in Mechanicis, ostendit enim quod si a b in e, &

d e in f æqua- a g c h b
lia pondera in | —————— | —————— |
medio suspē- d f e k
dantur, quod
grauius erit a

b quam d e. Et hoc est certum quia a & b extrema plus distant ab hypomochlio. Sit igitur g h relecta æqualis hiccide d e, pondus est æquale a b, erit g h minus pondere d e in k, igitur per communem animi sententiam k est æquale vero ponderi a g & h b, igitur cum a g & h b plus ponderent in situ suo quam in situ d e, patet propositum quoad Arist.

telem attinet, scilicet quod a b est grauior d e.

Vt modò ostendam proportionem, erit ^{Per. 91. hu-} proportio h b ad g h vt ponderis h b ad ius, totum pondus g b, eadem ratione a g ad g h vt ponderis a g ad totum a h, a h autem est æqualis g b & a g æqualis h b ex communi animi sententia, & pondus a h æquale ponderi b g. quia sunt æquales & in eodem situ: igitur a g, h b ad g h, vt ponderum a g h b ad pondus g b. Et ita patet quod quanto longior est a b in comparatione ad d e, tanto a g & h b in comparatione ad g h, igitur tanto maior proportio ponderum a g h b ad pondus a h, rursus est tanto maius quanto a b est longior per demonstrata in prima parte igitur multo maius est pondus a g h b, quanto longior a b in comparatione ad d e.

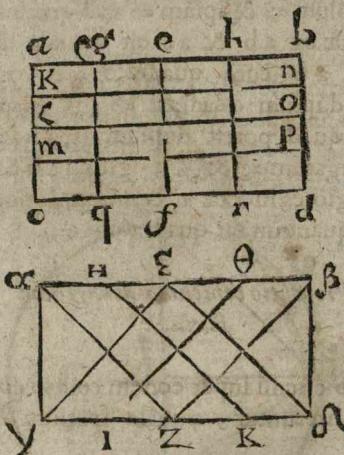
Exemplum sit ponderis a b 12. ponderis longitudinis pedum quatuor, d e pondus 12. longitudinis duorum pedum, erunt igitur a g, g e, c h, h b unius pedis singulæ. Et quia a g & h b sunt dimidium g h erunt ambae pariter æquales g h & ideo pondus a g h b æqualia g b ponderi, sed pondus g b est librarum nouem, quia g b est dodratus a b, igitur tota a b est ponderis quindecim, nam g h est ponderis sex, est ergo pondus a b quadrante maius d e.

Propositio centesima nonagesima quinta.

Si lectus fiat dupla longitudine ad latitudinem melius suffulcietur restibus ex medio ad angulos, & eis æquidistantibus quam secundum longitudinem & latitudinem.

Hæc proponitur à Philosopho in mechanicis, & dico quod si a b sit dupla a c, & a b æquæ dupla, & diuidantur a b a c a b æquæ in quotvis partibus æquales iuuicem, nam supponitur a b æqualis a c & a c æqualis a b, & ducantur rectæ lineæ decussatim & ad rectos angulos,

Com:
Quæst. 25.

& secundum id stantuantur restes, quod decussatim positæ utiliores erunt, omitto quod decentius ob spatiorum minorem differentiam. Adducam solùm tres Philosophi rationes: prima, quoniam ligna non adeò facile finduntur nec incurvantur transuersim tracta,